

CANVIS DEMOGRÀFICS I SOCIALS A ALTAFULLA ENTRE 1991 I 2001

Marisa Méndez-Vigo

RESUM

El següent article descriu l'evolució d'algunes variables demogràfiques d'Altafulla en els deu anys compresos entre el cens de 1991 i el del 2001. Aquesta evolució segueix la tendència que s'observa a molts municipis del litoral català, és a dir, increment de la població molt per sobre del creixement natural, afavorit per les infraestructures viàries lineals i paral·leles a la costa i l'especialització econòmica en els serveis relacionats amb el turisme i la segona residència.

Altres dades del cens ens acosten igualment a realitats socials i econòmiques del municipi, realitats més recents com la diversitat d'origen de la població que arriba o el creixement del nombre d'habitatges permès pel planejament urbanístic, amb els efectes que provoquen en les dinàmiques demogràfiques.

1. CARACTERÍSTIQUES DE LA POBLACIÓ D'ALTAFULLA

1.1 El creixement de la població en els anys 1991-2001

Taula 1. Població per sexe. 1981-2001					
	Sexe				
Any	Homes		Dones		Total
2001	1.673	50,8	1.620	49,2	3.293
1996	1.302	50,9	1.253	49,1	2.555
1991	843	50,3	831	49,7	1.674
1986	725	50,8	702	49,2	1.427
1981	532	49,0	702	51,0	1.085

Font: IDESCAT⁽¹⁾

La primera variable que crida l'atenció a la taula 1, que reflecteix la població als darrers 4 quinquennis, és el creixement absolut de la mateixa en els últims deu anys. Entre 1991 i 2001 els habitants censats a Altafulla doblen el seu nombre, fet que mai s'havia donat en la seva història, però que no es un cas únic. A moltes poblacions de la costa catalana i de gairebé tot el litoral mediterrani de la península es repeteix el fenomen. Un fenomen que es deu, com es pot veure a la taula 2, a un creixement espectacular de la immigració⁽²⁾ interna.

Taula 2. Creixement de la població per sexe. Absoluts. 1991-2001					
Sexe	Components del creixement				
	Naixements	Defuncions	Creixement natural	Saldo migratori	Creixement total
Homes	175	97	78	752	830
Dones	144	56	88	701	789
Total	319	153	166	1.453	1.619

En general, el creixement de la població al litoral mediterrani de la península ha vingut determinat per moltes raons: les condicions climatològiques; les infraestructures viàries (autopistes, carreteres i ferrocarril) paral·leles a la costa, ampliades i millorades en els darrers quinze anys, que han permès una gran mobilitat laboral i residencial; i l'especialització econòmica en el serveis turístics i en la segona residència.

Tots aquests elements han afectat a Altafulla i, juntament amb la seva localització geogràfica a l'àrea metropolitana de Tarragona i a les seves condicions paisatgístiques, la seva grandària i el caràcter de poble, fets excepcionals en una costa massificada que ha gairebé perdut una gran part del seus encants, han permès conformar un espai residencial que ha atret nova població.

Així doncs, un total de 1.453 persones es van censar a Altafulla entre 1991 i 2001, per viure ja o en el futur. Malgrat tot, es pot comprovar com el creixement més alt es dona en el quinquenni 91-96, amb un increment d'habitants del 52,6% enfront del 29% que creix entre 1996 i 2001. A més al quinquenni 1996-2001 l'augment de la població va tenir un component més alt de creixement natural (naixements menys defuncions) perquè, com veurem més endavant, molta de la població que ha vingut era de persones en edat reproductiva.

El ralentiment del creixement de la població durant el quinquenni 1996-2001 no podem saber si assenyalava una tendència a més llarg termini o si el creixement es recuperarà en els propers anys. Però és evident que hi haurà, en l'evolució futura, un component més gran de creixement natural, i es pot aventurar que l'arribada de nova població estable pot no ser tan important atesa la

1. Totes les dades emprades en aquest article estan recollides de la WEB d'IDESCAT i del Instituto Nacional de Estadística (INE).

2. Entenem migració com el "desplaçament d'individus que van d'una regió a altra per residir-hi".

pujada espectacular dels preus dels habitatges, la manca de serveis, fins i tot de transport públic, que afecta a un sector de la població significativa (famílies amb adolescents, per exemple) i un mercat de treball a la vila força limitat.

De totes maneres hi ha molts indicadors que fan sospitar que el nombre de residents reals es bastant més baix que el censat. El fet de que un 25% de les llars sigui composta per una sola persona (taula 7) pot suggerir que les desgravacions fiscals a la compra d'habitatge estan afectant molt al cens real. Si aquest és el cas i continua la tendència a convertir la segona residència en primera, una vegada arriba la jubilació o fins i tot abans, la població real serà més semblant a la població censada.

1.2 Sexe de la població

En relació al sexe de la població, hi ha trets demogràfics normals, com que naixen més varons i aquests moren més i més joves que les dones, fet que hauria de mostrar, com és veu a l'any 1981, un percentatge de dones més gran que d'homes dins de la població total. No es així i l'arribada d'immigrants, homes sols, i el probable empadronament de caps de família per raons fiscals fa que hi hagi més població masculina que femenina, al contrari del que passa a la població total, per exemple, de Catalunya.

1.3 Origen de la població

¿On han nascut els nous habitants d'Altafulla?. Segons les dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya, durant el 2001, únicament el 17,1% de la població havia nascut a Altafulla i el 25% a la província de Barcelona...

L'explotació del cens que fa la Generalitat ens mostra les dades que apareixen a la taula 3 sobre l'origen de la població que viu a Altafulla. Les més significatives tenen a veure, precisament, amb el descens de la nascuda a la mateixa comarca i l'augment dels nascuts a altres comarques. Si el 1991, el 45,1% de la població que vivia a Altafulla nascuda a Catalunya era originària de la comarca del Tarragonès, al 2001 aquesta proporció descendeix 8,4 punts fins al 36,7%. I això comptant amb que el nombre de naixements a Altafulla el quinquenni 1996-2001 va ser un 47,3 mes alt que als cinc anys anteriors.

L'increment de població nascuda a altres comarques de Catalunya és d'un 9,5%, des del 22,7% del 1991 fins al 32,2% del 2001, de tal manera que la proporció dels habitants originaris de Catalunya experimenta una lleugera tendència ascendent des del 1991.

Taula 3. Població segons el lloc de naixement											
Any	Catalunya		Mateixa comarca		Altra comarca		Resta Estat		Estranger		Total
2001	2.269	68,9	1.209	36,7	1.060	32,2	740	22,5	284	8,6	3.293
1991	1.135	67,8	755	45,1	380	22,7	464	27,7	75	4,5	1.674

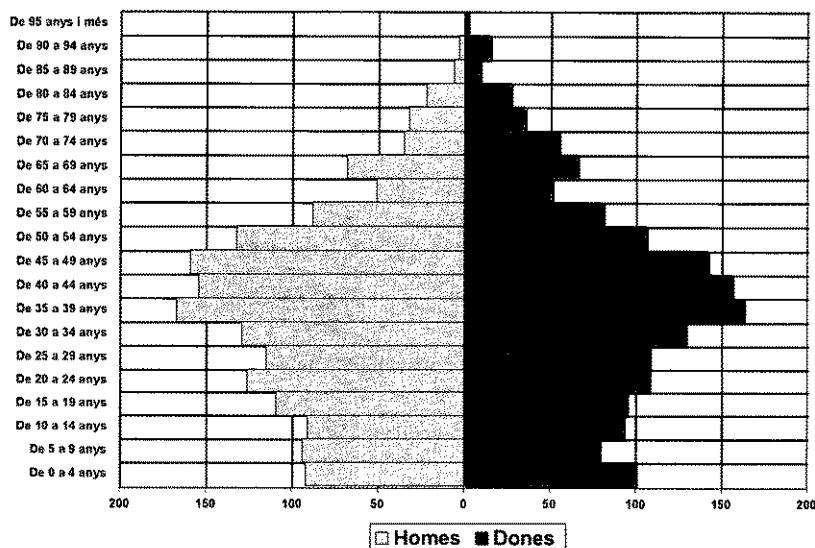
L'augment de residents d'altres comarques, i especialment de la província de Barcelona, assenyala, com ja van dient geògrafs i urbanistes, l'ampliació dels espais vitals, de residència i feina, d'oci i lleure, a Tarragona, conformant una gran àrea metropolitana que en els seus límits es confon amb l'àrea metropolitana de Barcelona.

Disminueix, pel contrari, la proporció de gent nascuda a la resta de l'Estat, fet que s'explica per la menor influència de la immigració d'èpoques anteriors. Tanmateix, l'arribada de gent de països estrangers augmenta i en el 2001 el 8'6% de la gent d'Altafulla és estrangera, gairebé el doble que al 1991, situació similar a la que es dona en gran part de Catalunya.

1.4 Evolució de l'edat de la població

La població d'Altafulla ha experimentat una evolució similar a la de tot l'espai occidental durant els darrers anys. Els canvis més significatius han estat la reducció generalitzada de la fecunditat, l'allargament de la vida i, com a conseqüència, l'envelliment de la població. Això ha suposat que les denominades piràmides d'edat ja no siguin piràmides...

Gràfic 1. Piràmide de població any 2001⁽³⁾

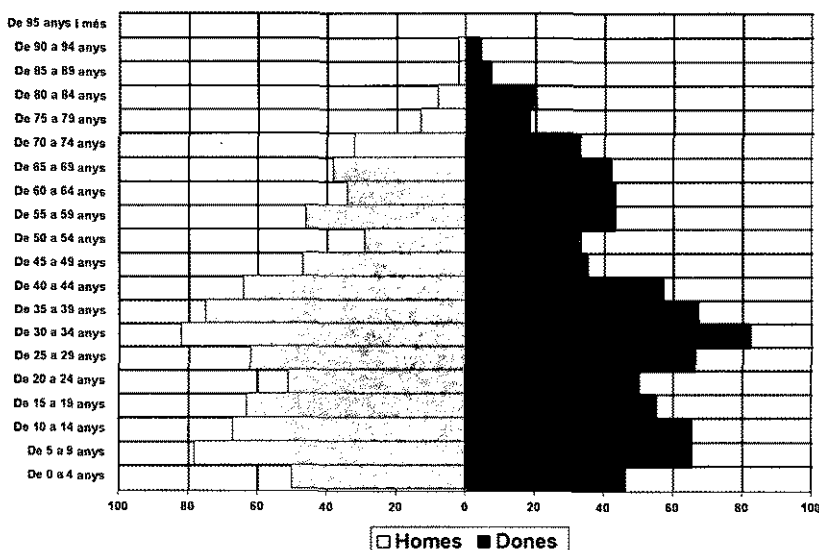
A l'any 2001, Altafulla mostrava una figura gens piramidal. Amb una base estreta, conseqüència de la baixada de la fecunditat generalitzada a tot Catalunya, un cim molt més estret i llarg, que correspon a l'envelliment de la po-

3. S'ha de tenir en compte la diferent escala, a l'any 2001 i a l'any 1991, de les quantitats col·locades a l'eix horitzontal, que corresponen al número total d'efectius de la mateixa edat.

blació i un espai mig d'una amplada molt considerable. Aquesta amplada revela una gran desproporció entre el nombre de criatures i joves i els adults de mitjana edat, que superen amb molt a aquells.

A l'any 1991, la piràmide formava una figura irregular amb buits a algunes franges d'edats mitjanes que assenyalen dinàmiques discontinues en el seu creixement, però tenia una imatge més cilíndrica, amb una menor diferència entre la base i l'espai central, tot i que ja es veia clarament la baixada de la fecunditat al primer esglaó, que correspon als efectius entre 0 i 4 anys, molt estret. Hi havia, malgrat tot, una relació més semblant a la "tradicional" entre els adults i els més joves.

Gràfic 2. Piràmide de població any 1991

Les dades absolutes que apareixen a les piràmides ens revelen algunes coses. Un fet històric en primer lloc: la franja d'edat dels de 50 a 54 anys el 1991 que tenen al 2001 entre 60 i 64 és molt curta; correspon als nascuts immediatament després de la guerra civil, a la difícil postguerra que afectà de molt diverses maneres a la baixada de la natalitat. Encara es nota.

En segon lloc es veu l'augment espectacular de gent adulta, entre 20 i 59 anys, que passa de 889 persones el 1991, a 2.063 (un 132% d'increment) el 2001. Aquest increment no es pot donar pel creixement natural sinó que es deu a l'arribada de gent de fora del municipi, com ja s'ha vist. La quantitat de població adulta explica el segon tret significatiu que és l'increment de criatures i joves, que passen de 489 el 1991 a 753 el 2001.

Traslladat a percentatges, es veu que l'arribada de gent entre 1991 i 2001 ha rejuenit la població total, ja que descendeix el tant per cent de persones més grans de 60 anys, que l'increment de la població adulta és molt

important, gairebé deu punts més, i que baixa força la proporció de joves i infants.

Taula 4. Percentatge edat de la població			
Any	De 0-19	20-59	Més de 60
2001	22,8%	62,6%	14,5%
1991	29,2%	53,1%	17,7%

La quantitat d'habitants entre 20 i 59 anys, però especialment entre 45 i 64, el 25% del total al 2001, significarà, en el futur i al mateix temps, una quantitat molt important de gent gran al municipi.

1.5 Nivell d'instrucció de la població

Malgrat no tenir les dades referents al nivell d'instrucció de la població a l'any 2001, m'ha semblat interessant fer la comparació entre el 1991 i 1996, quinquenni del que sí que hi ha informació, perquè en aquest factor hi ha un gran canvi a Altafulla. La població que arriba entre 1991 i 1996, l'època de més aflluència, està constituïda per gent amb un grau d'instrucció elevat, fet que suposa la pràctica desaparició de la gent sense estudis, un descens molt important de la població amb estudis primaris i un significatiu augment de la resta de situacions, especialment en el cas dels estudis universitaris migs i superiors.

Taula 5. Nivell d'instrucció de la població de 10 anys i més. Percentatge								
	Sense estudis	Primaris incomplets	EGB o equivalent	FPI grau o equivalent	PP2 grau o equivalent	BUP, COU o equivalent	Títol Mitjà	Títol Superior
1991	15,0	39,8	21,0	4,4	3,3	10,0	2,9	3,2
1996	1,1	14,4	51,3	5,2	3,6	9,5	7,0	7,9

En termes absoluts, a Altafulla hi ha 334 persones (15% del total de població de més de deu anys) amb títols universitaris en front dels 89 (el 6,1%) que hi havia al 1991. Aquest percentatge és molt difícil d'assolir i poques poblacions de Catalunya ho tindran. El fet interessant és que aquesta tendència continuarà entre d'altres raons perquè, en general, si els pares i/o mares tenen carreres universitaris hi ha més possibilitats que els seus fills i filles estudiïn, sense oblidar que també molts pares i mares que per diferents motius no van poder estudiar en el seu dia, volen una millor educació per als seus.

Pot ser, com ja s'ha comentat, que aquestes persones no siguin residents reals, poden ser conseqüència dels beneficis fiscals en la compra d'habitatge; en qualsevol cas, les dades ens estan dient que la gent que ve a Altafulla pertany a una capa de població amb més estudis i d'un nivell socioeconòmic més alt.

1.6 Coneixement del català

Malgrat la variada procedència de gairebé un terç de la població d'Altafulla, el català gaudeix de bona salut i el coneixement de la llengua ha experimentat un augment significatiu, especialment en tots els percentatges que suposen un millor coneixement com parlar, llegir i escriure. La major incidència d'immigrants de països estrangers explica la disminució del percentatge dels que entenen el català (possiblement tampoc entenen el castellà).

Taula 6. Coneixement del català. Població de més de dos anys

Any	L'enten		Sap parlar		Sap llegir		Sap escriure		No l'enten	
1991	1.603	97,2	1.289	78,2	1.163	70,6	812	49,3	45	2,7
2001	3.073	95,7	2.597	80,9	2.557	79,6	1.784	55,5	137	3,6

Però a més, la llengua a Altafulla pot ser un ingredient significatiu de la integració de la població d'origen estranger, especialment dels de fora de la Unió Europea, a través de les escoles i de l'ús majoritari del català a la vida social. Fins i tot si suposem que són majoritàriament els estrangers els que entenen i parlen menys el català a l'any 2001, ens trobem, comparant les dades d'origen de la població i les de coneixement del català, que el percentatge d'aquells no seria massa alt i correspondria als adults amb menys vida social, com podríem ser, a risc de caure en un estereotip, les dones magrebines.

2. COM ES VIU A ALTAFULLA?

A Altafulla, és clar, es viu en llars i, en general, en família, malgrat que això de la família, què és i què no és, es qüestioni i canviï com tot.

Els canvis des de 1991 es veuen en la taula següent que indica alguns fets interessants. El nombre de llars ha experimentat un creixement relatiu més alt que el de persones, ja que han crescut un 122%, de 555 a 1.232, en front del 96,7% que han crescut els habitants.

A més, han augmentat moltíssim les llars ocupades per una sola persona i baixat la resta, excepte les que estan ocupades per 3, amb una devallada especial de les ocupades per més de cinc membres.

Taula 7. Dimensió de la llar. Llars segons el nombre de persones

	Nombre de persones i percentatge										Total absolut de llars
Any	1		2		3		4		+5		
2001	25,4	313	25,1	309	19,6	241	20,8	256	9,1	113	1.232
1991	14,8	82	27,2	151	19,6	109	22,9	127	15,5	86	555

Però, els turismes i motos, utilitzats més aviat pels particulars, han crescut mes del doble des del 1991, fet que suposa que hi ha més d'un vehicle per llar. A Altafulla no és massa fàcil viure sense un mitjà de transport propi i si l'expansió de les urbanitzacions continua, serà impossible. Els equipaments comercials i escolars, el barri de baix a mar i la platja, Brises del Mar i el nucli antic configuren una extensió a la que, per a molta gent, és difícil accedir sense un mitjà de transport. A més, la majoria de la gent d'Altafulla no treballa al municipi i el transport públic a la comarca és molt deficitari.

3. ALGUNS FETS ECONÒMICS

A l'apartat anterior, he fet esmena del creixement econòmic experimentat a Altafulla en els deu anys objecte d'anàlisi. En aquesta tercera part, es mostren algunes dades i informacions d'interès sobre l'economia local i la seva evolució.

És evident per a qualsevol persona que coneix Altafulla que la seva font de riquesa és gairebé única: la construcció i venda d'habitatges per a segona residència i l'activitat que s'hi genera al voltant, de caràcter bàsicament estacional i discontinu (comerç, restauració, etc.)

Per argumentar aquesta afirmació la taula següent mostra com, el 2001, les segones residències a Altafulla son gairebé el doble dels habitatges principals i que la pujada d'aquelles en el període 1991-2001 ha estat del 36,6%. Però si es tenen en compte els habitatges secundaris censats com a principals, per raons fiscals com ja s'ha comentat, les segones residències sí que arribarien a ser realment el doble que les principals i el seu augment en el període analitzat molt més alt que el 36%.

Taula 10. Habitatges per tipus							
Habitatges familiars							
Any	Principals		Secundaris		Vacants		Total
1991	555		1.660		274	1	2.490
2001	1.232		2.268		286	2	3.791

El sector de la construcció genera a més de les activitats pròpies (immobiliàries, indústries de la construcció i auxiliars, etc.) una xarxa de microempreses dedicades fonamentalment a la restauració i al comerç, aquest a la baixa, que concentren el seu negoci especialment a la primavera i a l'estiu, als caps de setmana i durant les èpoques de vacances escolars.

Taula 11. Establiments d'empreses i professionals per grans sectors d'activitat (IAE)						
Any	Indústria	Construcció	Comerç al detall	Serveis, llevat comerç	Professionals i artistes	Total
2001	11	68	46	163	58	346
2000	12	73	56	157	53	351

Taula 11. Establiments d'empreses i professionals per grans sectors d'activitat (IAE)						
1999	11	72	45	138	51	317
1998	13	63	49	122	50	297
1997	12	57	47	109	47	272
1996	10	55	49	104	47	265
1995	11	53	56	91	45	256
1994	11	46	56	94	39	246

La taula 11⁽⁴⁾ mostra aquesta situació. El nombre de indústries es manté estable en els darrers 8 anys, el comerç al detall baixa, malgrat l'augment de població, i són les empreses de construcció i els serveis (immobiliaris, bars i restaurants, càmpings i hotels, etc.) els que incrementen considerablement els seus efectius, un 47% i 57% respectivament en el període comprès entre 1994 i 2001.

L'especialització en el sector de serveis és un fet típic de gran part de l'economia occidental, però el monocultiu constructiu, a més de ser perible, determina un mercat de treball local molt limitat i amb una població activa, en la seva majoria, poc qualificada i/o no professional (al marge de l'empresariat, autònom o amb assalariats, i de l'ocupació pública) i amb condicions de treball precàries (molta temporalitat). Aquest mercat local i la qualificació que demana contrasta amb el nivell educatiu de la població actual.

4. UNA MICA DE POLÍTICA

Els canvis de la població d'Altafulla m'han temptat a mirar si també hi havia canvis significatius en les preferències polítiques dels nouvinguts que afectessin la situació electoral. Hi ha molts factors que hi intervenen, com els estudis, l'edat, la procedència o la situació econòmica que ajuden a explicar les preferències i canvis i que no tractaré i, per tant, les possibles explicacions o hipòtesis seran molt parcials. Tanmateix, és una informació més per conèixer l'evolució del poble.

No és tampoc fàcil fer la lectura de les dades, atès que durant el període analitzat, les forces polítiques han canviat les seves estratègies o han experimentat elles mateixes modificacions importants, apareguent o desapareguent. Però ho intentaré.

En mirar els resultats de les comicis municipals, s'observa la baixada espectacular dels partits tradicionals i l'aparició, en les darreres eleccions, de partits minoritaris fins aleshores, juntament amb els grups dits independents, de tal

4. Les dades trobades comencen el 1994.

manera que Altafulla és molt més plural, amb un vot molt diversificat i on els partits tradicionals petits coneguts com “d’esquerres”, s’obren pas.

Taula 12. Eleccions municipals								
	Número		Percentage de vots					
Any	Electors	Votants	PSC	CIU	ERC	PP	IC	Altres
1991	1.318	987	21,9	50,3	-	-	-	24,8
2003	2.714	1.956	15,31	14,03	11,47	9,68	16,23	31,69

Aquesta pluralitat i diversificació, comú també a part del nostre entorn, revela la mateixa pluralitat del cos electoral, és a dir dels habitants d’Altafulla, format per gent molt més heterogènia que fa deu anys i amb necessitats i interessos diferents.

Les eleccions al Parlament, que interessen molt menys atesa l’alta absència, un 52,4% al 2003, mostren també la pujada dels partits més petits fins ara, amb increments percentuals molt significatius en tots ells i la davallada del partit tradicionalment guanyador. Els resultats semblen representar en els seus components, tot i que amb diferents magnituds, la fotografia de la situació sorgida a Catalunya el 20 de novembre del 2003, completada per una molt alta absència, conseqüència, potser, de les vicissituds i trencaments viscuts al poble pel partit majoritari fins molt recentment.

Taula 13. Eleccions al Parlament								
	Número		Percentatge de vots					
Any	Electors	Votants	PSC	CIU	ERC	PP	IC	Altres
1992	1344	825	23,1	49,0	11,0	6,5	3,1	5,6
2003	1.808	861	27,17	27,39	21,61	14,22	8,22	

En general, es veu que el comportament electoral ha canviat en relació al 1991, però que segueix les pautes que es donen a tota Catalunya: més pluralitat, més diversificació i una presència cada cop més visible dels partits minoritaris.

5. CONCLUSIONS

Diversos elements inviten a la reflexió sobre l’evolució demogràfica d’Altafulla en els darrers anys i per on pot anar en el futur.

L’increment d’habitants experimentat des del 1991 al 2001, un 96,7%, té aspectes positius perquè ha rejuenit i donat nova vida al poble. La població resultant que ha conformat aquest augment compta amb els següents trets principals:

1. L'augment no es deu al creixement natural sinó a l'arribada de gent d'altres indrets. Una mica menys de dos terços de la població actual és originària de fora del Tarragonès. Un 17% és d'Altafulla i un 8,6% és estrangera.

2. Hi ha un fort increment absolut de criatures i joves fins a 19 anys.

3. El 25% del total de la població té, el 2001, entre 45 i 64 anys i l'11,4% més de 65.

4. El nivell educatiu de la gent del municipi es força elevat, amb un 15% de persones amb títols universitaris. El 81% dels habitants saben parlar el català.

5. Determinades dades ens suggereixen que el cens reflecteix un nombre d'habitants significativament superior al real, per l'empadronament exigít a l'hora d'aconseguir els avantatges fiscals en la compra d'habitatges.

Aquestes característiques, juntament amb l'evolució urbanística i econòmica del municipi als últims anys plantejen algunes questions.

Un poble per a gent gran?

És possible que continuï l'augment d'habitants a la vila. La tendència a aquesta immigració, de la ciutat cap a fora, contrària a la que s'ha viscut al llarg de tot el segle XX, sembla que no s'atura per ara. I pot ser que aquest augment tingui els mateixos trets que fins ara, especialment si les segones residències es converteixen en llars habituals, a la jubilació dels seus propietaris o abans, com pot ser desitjable fins a un cert punt.

Per altra banda, els preus dels habitatges impedeixen als adults joves instal·lar-se al poble. Les implicacions d'aquest fet poden ser que a la vila hi manqui, ara i en el futur, la gent que comença la seva vida d'adult perquè per a fundar una llar hagin d'anar-se'n a altres llocs i que a la llarga, Altafulla, esdevingui un lloc de gent gran únicament.

Noves necessitats, nous serveis i equipaments?

El creixement de determinada població provoca i ho farà amb més força en el futur, necessitats diferents que, potser, els municipis, no arriben o no poden assumir. La gent gran té necessitats específiques que s'han de tenir en compte, a l'igual que les dels joves i infants. Cada cop més es demanen determinats tipus de serveis que han de subministrar les administracions públiques (escoles-bressols i guarderies, serveis culturals i de lleure, assistència domiciliària, serveis mèdics, transport normal i assistit, etc.). L'efecte de l'arribada de gent gran, ja s'experimenta en poblacions properes a Altafulla amb la pressió consegüent sobre la política social i els recursos del municipi. El mateix passa amb les demandes per la població infantil i adolescent, que ara és molt nombrosa.

A més, l'extensió present i futura del poble exigeix una política de mobilitat sostenible, que fomenti, invertint diners, caminar i anar en bicicleta més sovint, impedit que el parc de vehicles privats s'incrementi com ho ha fet fins ara, amb els problemes que això pot comportar, fins i tot de seguretat vial, per no parlar dels ambientals i de pèrdua de qualitat de vida.

Quins llocs de treball?

Hi ha moltes persones, i moltes molt qualificades, que no semblen contribuir a la generació de riquesa aquí sinó que treballen en altres municipis. El teixit productiu a Altafulla és poc diversificat i el mercat de treball, limitat en quantitat i qualitat, amb característiques de temporalitat i precarietat per la seva activitat econòmica principal, la construcció, i les secundàries que es creen al seu voltant. Tenir la feina fora i els habitatges cars són raons per abandonar el poble.

Altafulla: poble, barri dormitori o ciutat de vacances?

L'augment dels habitatges i la distribució en el territori, seguint el model de ciutat extensa (de "suburbi" en el més pur estil anglosaxó), a més dels problemes mediambientals que provoquen, no està generant suficient identitat i cohesió, degut, entre altres raons a la rapidesa del creixement i als grans buits urbans que produeixen les segones residències. L'estil de vida actual, les llargues jornades de feina i el treball fora del municipi incrementa el risc de que la vila sigui cada cop més una ciutat dormitori. Però també, potser, una ciutat al servei dels visitants i turistes... La barreja de funcions, residencial, laboral, d'oci i cultura és la característica d'un poble cohesionat i amb vida social.

Tot allò que he presentat i analitzat es pot mirar de maneres molt diferents. Hi ha també més informacions per afegir i complementar i millorar l'anàlisi feta. Espero que l'escrit hagi servit per conèixer una mica millor Altafulla i per a reflexionar sobre el poble que a cadascú li agradaria.

NOTA FINAL

En el número de gener del Butlletí Municipal "Plaça del Pou", hi ha informació demogràfica dels darrers dos anys, amb algunes dades que poden complementar l'anàlisi anterior.

Continua sense aturar-se el creixement de la població i des de desembre del 2001 fins al desembre del 2003, la població ha augmentat en 592 persones més, gairebé un 18% d'increment.

La informació municipal no diu si aquest creixement ha estat natural (naixements menys defuncions) o migratori. Es pot deduir que el component migratori de l'últim bienni ha estat fonamental i que el creixement natural haurà estat anecdòtic. Una prova pot ser el volum d'estrangers que senyala el Butlletí Municipal: un 11,56% en front del 8,6% que hi havia al 2001: tres punts més en tan sols un parell d'anys, de manera que si al 2001 hi havia 284 persones de fora de l'Estat Espanyol, ara n'hi ha unes 450, un 58,4% més.

És interessant veure d'on vénen aquestes persones. La gran majoria prové del Magreb (el 46,6% del total d'estrangers), seguits dels comunitaris (35,7%) i

dels llatinoamericans (el 15,5%). Es pot deduir, també, que la majoria dels estrangers son immigrants econòmics, és a dir que són aquí en busca de feina, fet que planteja molts interrogants de molts diversos tipus pel futur.

La presència d'una majoria d'immigrants del Magreb manté el fet de que hi hagi més homes que dones a Altafulla.

Pot ser, també, que el fort increment de gent estrangera arribada entre 2001-2003 hagi augmentat el percentatge de gent que no entén el català.

En relació a l'edat, les dades municipals confirmen l'anàlisi feta, ja que les pautes d'arribada al municipi no han variat.

De totes aquestes noves dades, les més rellevants són les referides a l'augment de població i, especialment, a l'augment de la població immigrada per raons econòmiques, que exigeixen polítiques a mig i llarg termini de molt variat caire. Les seves pautes demogràfiques, les característiques educatives i culturals i la situació laboral són factors que dibuixen unes determinades necessitats per a la seva integració al municipi i l'assoliment d'una cohesió social imprescindible.